

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษานั้น สามารถแจกแจงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าสถิติเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนนการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษา

องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด	ครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา		ครูภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	1. การออกเสียง	2.658	0.440	2.804	
2. คำศัพท์	2.745	0.424	3.016	0.470	2.06*
3. ความคล่องแคล่ว	2.679	0.463	2.989	0.441	2.32*
4. ความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา	2.919	0.419	3.169	0.515	1.81
5. ผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ	2.973	0.451	3.120	0.536	1.00
คะแนนรวมทั้ง 5 ด้าน	2.795	0.356	3.020	0.425	1.95

* p < 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจากการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้ง 8 คน ซึ่งให้คะแนนโดยครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษานั้นแตกต่างกัน และจากการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าที่เท่ากับ 1.95 แต่ค่าที่ จากตารางที่แบบสองทาง ที่ระดับชั้นความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งสูงกว่าค่าที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่าผลที่ได้จากการประเมินผลของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้ง 8 คน ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษานั้นไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย ของความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดแล้ว นั้นจะเห็นว่า คะแนนจากการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้ง 8 คน ซึ่งให้คะแนนโดยครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษานั้นจะแตกต่างกัน ในด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว และจากการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าที่ เป็นดังนี้คือ ด้านคำศัพท์ เท่ากับ 2.06 และด้านความคล่องแคล่ว เท่ากับ 2.32 แต่ค่าที่จากตารางที่แบบสองทาง ที่ระดับชั้นความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งต่ำกว่าค่าที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลที่ได้จากการประเมินผลองค์ประกอบย่อย ในด้านคำศัพท์และความคล่องแคล่วของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดแยกตามองค์ประกอบย่อย ในด้านคำศัพท์และด้านความคล่องแคล่ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้ง 8 คน ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษานั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในด้านการออกเสียง ด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำนั้นไม่แตกต่างกัน และจากการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าที่ เป็นดังนี้คือ ด้านการออกเสียง เท่ากับ 1.08 ด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา เท่ากับ 1.81 และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ เท่ากับ 1.00 แต่ค่าที่จากตารางที่แบบสองทาง ที่ระดับชั้นความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งสูงกว่าค่าที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลที่ได้จากการประเมินผลองค์ประกอบย่อย ในด้านการออกเสียง ด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ

ของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดแยกตามองค์ประกอบย่อยในด้าน การออกเสียง ด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้ง 8 คน ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา และไม่ใช่เจ้าของภาษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนนการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มสูง ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา และไม่ใช่เจ้าของภาษา

องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด	ครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา		ครูภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	1. การออกเสียง	2.826	0.519	3.174	
2. คำศัพท์	2.957	0.450	3.250	0.440	2.24*
3. ความคล่องแคล่ว	2.804	0.538	3.152	0.367	2.56*
4. ความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา	3.130	0.505	3.370	0.458	1.68
5. ผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ	3.185	0.466	3.337	0.536	1.03
คะแนนรวมทั้ง 5 ด้าน	2.980	0.410	3.257	0.367	2.41*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจากการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มสูง ซึ่งให้คะแนนโดยครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษาแตกต่างกัน และ จากการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าทีเท่ากับ 2.41 แต่ค่าทีจากตารางที่แบบสองทาง ที่ระดับชั้นความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งต่ำกว่าค่าทีที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลที่ได้จากการประเมินผลของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มสูง ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษานั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย ของความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดแล้วนั้น จะเห็นว่า คะแนนจากการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มสูง ซึ่งให้คะแนนโดยครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษานั้น จะแตกต่างกันในด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว และจากการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าที เป็น 2.35 ในด้านการออกเสียง เป็น 2.24 ในด้านคำศัพท์ และเป็น 2.56 ในด้านความคล่องแคล่ว แต่ค่าทีจากตารางที่แบบสองทาง ที่ระดับชั้นความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งต่ำกว่าค่าทีที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลที่ได้จากการประเมินผลองค์ประกอบย่อยในด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว ของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดแยกตามองค์ประกอบย่อย ในด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มสูง ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษาแตกต่างกัน ส่วนในด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำนั้นไม่แตกต่างกัน และจากการทดสอบค่าที ได้ค่าที เป็น 1.68 ในด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา และ 1.03 ในด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ แต่ค่าทีจากตารางที่แบบสองทาง ที่ระดับชั้นความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งสูงกว่าค่าทีที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลที่ได้จากการประเมินผลองค์ประกอบย่อยในด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม

ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความสามารถทางการสื่อสารด้านการพูดแยกตามองค์ประกอบย่อย ในด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มสูง ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา และไม่ใช่อเจ้าของภาษานั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนนการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มต่ำระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา และไม่ใช่อเจ้าของภาษา

องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด	ครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา		ครูภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	1. การออกเสียง	2.489	0.468	2.435	
2. คำศัพท์	2.533	0.518	2.783	0.609	1.50
3. ความคล่องแคล่ว	2.554	0.517	2.826	0.619	1.62
4. ความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา	2.707	0.450	2.967	0.680	1.53
5. ผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ	2.761	0.556	2.902	0.647	0.79
คะแนนรวมทั้ง 5 ด้าน	2.609	0.390	2.783	0.563	1.22

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจากการประเมินผลความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มต่ำ ซึ่งให้คะแนนโดยครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษานั้นไม่แตกต่างกัน และจากการทดสอบ

ค่าที (t-test) ได้ค่าที เป็น 1.22 แต่ค่าทีจากตารางทีแบบสองทาง ที่ระดับชั้นความ เป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่ง สูงกว่าค่าทีที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลที่ได้จากการประเมินผลของตัวอย่าง ประชากรทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความสามารถในการ สื่อสารด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตำ ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่ เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษาไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแยกตามองค์ประกอบย่อย ของความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตำ ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา และไม่ใช่อเจ้าของภาษานั้นจะเห็นว่าไม่แตกต่างกันทุกด้าน และจากการทดสอบค่าที ได้ค่าที ของแต่ละด้าน เป็นดังนี้คือ ด้านการออกเสียงเท่ากับ 0.33 ด้านคำศัพท์ เท่ากับ 1.50 ด้านความคล่องแคล่ว เท่ากับ 1.62 ด้านความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา เท่ากับ 1.53 และด้านผลสัมฤทธิ์ในงานที่ทำ เท่ากับ 0.79 แต่ค่าทีจากตารางทีแบบสองทาง ที่ระดับชั้น ความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 44$ ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.021 ซึ่งสูง กว่าค่าทีที่ได้จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลจากการประเมินผลของตัวอย่างประชากรทั้ง สองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การประเมินผลความ สามารถในการสื่อสารด้านการพูด แยกตามองค์ประกอบย่อยทุกด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตำ ระหว่างครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษา ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย